

Bruxelles, den 15. januar 2020
(OR. en)

14994/2/19
REV 2

JAI 1312
DATAPROTECT 302
DAPIX 364
FREMP 177
DIGIT 180
RELEX 1150

A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	14994/1/19 REV 1
Vedr.:	Rådets holdning og resultater vedrørende anvendelse af den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR) - Vedtagelse

1. Den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR) erstattede direktiv 95/45/EF. Forordningen har to formål, nemlig at forbedre fysiske personers databeskyttelsesrettigheder og forbedre forretningsmulighederne ved at lette fri udveksling af personoplysninger på det digitale indre marked.

2. GDPR trådte i kraft i maj 2016 og finder anvendelse fra den 25. maj 2018.

3. I henhold til artikel 97 i GDPR forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om evaluering og revision af GDPR. Den første rapport skal forelægges senest den 25. maj 2020. Med henblik herpå tager Kommissionen hensyn til holdninger og resultater fra Europa-Parlamentet, fra Rådet og fra andre relevante organer eller kilder. Kommissionen kan også anmode om oplysninger fra medlemsstaterne og tilsynsmyndighederne.

I forbindelse med denne evaluering og revision undersøger Kommissionen navnlig anvendelse og funktion af:

- kapitel V om overførsel af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer, særlig med hensyn til afgørelser vedtaget i henhold til denne forordnings artikel 45, stk. 3, og afgørelser vedtaget på grundlag af artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF og
- kapitel VII om samarbejde og sammenhæng.

4. Med henblik på at forberede Rådets holdning har formandskabet udarbejdet en tekst på grundlag af medlemsstaternes bemærkninger. Gruppen vedrørende Udveksling af Oplysninger og Databeskyttelse (DAPIX) mødtes den 3. september, den 21. oktober, den 11. november og den 5. december 2019 for at drøfte Rådets holdning.

5. Efter en stiltiende samtykkeprocedure, der blev indledt den 6. december 2019, kunne delegationerne tilslutte sig teksten til Rådets holdning, jf. bilaget til denne note.

6. De Faste Repræsentanters Komité opfordres derfor til at henstille til Rådet, at det som A-punkt på dagsordenen for en kommende samling vedtager sin holdning og sine konklusioner vedrørende anvendelsen af den generelle forordning om databeskyttelse, jf. bilaget, idet UK undlader at stemme. Kommissionen vil blive orienteret om Rådets holdning.

1. Indledning

1) Den generelle forordning om databeskyttelse ("GDPR")¹ trådte i kraft den 25. maj 2018 og ophævede og erstattede direktiv 95/46/EF. Målet med GDPR er at bygge en stærk og mere sammenhængende databeskyttelsesramme i EU, som understøttes af streng håndhævelse. GDPR har et dobbelt formål. Det første er at beskytte fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig deres ret til beskyttelse af personoplysninger. Det andet er at muliggøre fri udveksling af personoplysninger og udviklingen af den digitale økonomi på tværs af det indre marked.

2) I henhold til artikel 97 i GDPR skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en første rapport om evaluering og revision af forordningen. Rapporten forventes at blive offentliggjort den 25. maj 2020 og skal herefter følges af rapporter hvert fjerde år.

3) I den forbindelse undersøger Kommissionen navnlig anvendelse og funktion af:

- kapitel V om overførsel af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer, særlig med hensyn til afgørelser vedtaget i henhold til denne forordnings artikel 45, stk. 3, og afgørelser vedtaget på grundlag af artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF og
- kapitel VII om samarbejde og sammenhæng.

4) GDPR kræver at, Kommissionen tager hensyn til holdninger og resultater fra Europa-Parlamentet, fra Rådet og fra andre relevante organer eller kilder. Kommissionen kan også anmode om oplysninger fra medlemsstaterne og tilsynsmyndighederne.

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

5) For at forberede ovennævnte holdninger og resultater fra Rådet blev delegationerne anmodet om at sende skriftlige kommentarer². Medlemsstaternes kommentarer blev drøftet af DAPIX-gruppen på møderne den 21. oktober, den 11. november og den 5. december 2019. Rådets holdninger og resultater på baggrund af det forberedende arbejde beskrives og opsummeres i dette dokument. Rådet har også noteret sig Kommissionens meddelelse "Databeskyttelsesregler som en tillidsskabende katalysator i og uden for EU - status"³ (meddelelsen), som blev vedtaget i juli 2019. Meddelelsen undersøgte indvirkningen af EU's databeskyttelsesregler og mulighederne for at forbedre gennemførelsen af dem yderligere. Mens de nye databeskyttelsesregler ifølge Kommissionen har opfyldt mange af deres formål, fastlægger meddelelsen også konkrete skridt til yderligere at skærpe disse regler og gennemførelsen heraf.

6) Rådet er af den opfattelse, at dets holdninger og resultater ikke bør begrænses til de emner, der nævnes specifikt i artikel 97, stk. 2, i GDPR. Derfor opfordrer Rådet også Kommissionen til i sin kommende rapport at evaluere og revidere, hvordan GDPR anvendes og fungerer, ud over hvad der specifikt nævnes i den pågældende artikel. Kommissionen bør desuden tage hensyn til relevante interessenters erfaringer og bidrag. Dette vil hjælpe med at sikre, at evalueringen bliver så omfattende som muligt. I betragtning af GDPR's betydning og indvirkning i et digitalt samfund under konstant udvikling er der stærke argumenter for at støtte en bredere revision og løbende drøftelse af emnet.

7) Rådet fremhæver på samme tid, at GDPR kun har været gældende siden maj 2018. Hvad angår de fleste af de problemer, som medlemsstaterne har konstateret, vil det sandsynligvis være positivt med flere erfaringer med anvendelsen af GDPR i de kommende år. Det vil også være nyttigt for medlemsstaterne med yderligere vejledning, især fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd, og en mulighed for at udveksle oplysninger om national praksis, fortolkninger og retsafgørelser.

---

² 12756/19 REV 1.

³ 11535/19.

8) Rådet har fremsat en række detaljerede bemærkninger om anvendelsen af GDPR. I dette dokument beskriver Rådet visse emner, som medlemsstaterne har fundet særlig relevante. Disse emner bør også på passende vis afspejles i Kommissionens kommende rapport.

2. Generelle bemærkninger

9) Rådet betragter GDPR som en succes. Det er uden tvivl en vigtig milepæl og et instrument, der styrker retten til beskyttelse af personoplysninger og fremmer tillidsskabende innovation i EU. GDPR har også yderligere øget kendskabet til betydningen af databeskyttelse både i og uden for EU.

10) Rådet anerkender den vigtige rolle, som nationale tilsynsmyndigheder spiller med hensyn til funktionen og den konsekvente anvendelse af GDPR. Rådet noterer sig også den betydelige stigning i tilsynsmyndighedernes aktiviteter forbundet med udøvelsen af deres nye opgaver og beføjelser og den positive udvikling med hensyn til den væsentligt øgede tildeling af ressourcer til dem i mange medlemsstater. Rådet deler også Kommissionens opfattelse af betydningen af samarbejdet mellem medlemsstaternes tilsynsmyndigheder, især inden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd. Dette samarbejde bør styrkes yderligere, da det er særlig relevant for tilsynet med grænseoverskridende behandling, der indebærer risici, eller for behandling, der vedrører mange medlemsstater, f. eks. med hensyn til de såkaldte big tech-virksomheder.

11) Rådet støtter også Kommissionens idé i meddelelsen om, at konkurrence-, forbruger- og databeskyttelsesmyndighederne bør samarbejde, når det er hensigtsmæssigt, f.eks. om tilsynet med big tech-virksomheder. Rådet noterer sig, at disse virksomheders omfattende indflydelse og forretningsmodeller vækker en vis bekymring. Det vil for eksempel være nyttigt at undersøge og overvåge, hvordan registrerede i tilstrækkelig grad kan udøve deres rettigheder over for big tech-virksomhederne. Der er derfor behov for en koordineret EU-indsats for at undersøge udfordringernes omfang og for at skabe en vision for, hvordan de kan tackles.

12) Rådet finder desuden, at dataansvarlige og -behandlere har brug for mere klarhed og vejledning fra tilsynsmyndighederne og Det Europæiske Databeskyttelsesråd. Kommissionens kommende evalueringsrapport bør også fremhæve det brede behov for praktiske retningslinjer og andre passende midler med henblik på at opfylde dette behov.

13) Udarbejdelsen af sektorspecifikke adfærdskodekser i overensstemmelse med artikel 40 i GDPR kan være et velegnet bidrag til en korrekt anvendelse af GDPR. Sådanne adfærdskodekser kunne tage særlig højde for spørgsmål som beskyttelse af børns personoplysninger eller behandling af sundhedsdata. En liste over adfærdskodekser, som aftales med tilsynsmyndighederne, vil kunne hjælpe med at forbedre koordinationen af og støtten til sådanne projekter. Foranstaltninger, der fremmer udarbejdelsen af sådanne adfærdskodekser, bør styrkes og udvikles yderligere.

14) Rådet bemærker samtidig, at nye fænomener, navnlig nye teknologier, også skaber nye udfordringer for beskyttelsen af personoplysninger og for beskyttelsen af andre grundlæggende rettigheder som f. eks. forbud mod forskelsbehandling. Disse udfordringer vedrører emner som brug af big data, kunstig intelligens og algoritmer samt tingenes internet og blockchainteknologi. Det samme gælder anvendelsen af teknologier som ansigtsgenkendelse, nye typer profilering og deepfaketeknologi. Udviklingen af kvantedatabehandling kan også være en udfordring for beskyttelsen af personoplysninger. På den anden side bemærker Rådet, at visse anvendelser af disse teknologier også kan være til stor fordel og potentielt styrke europæiske borgeres ret til privatliv. For at holde trit med de nye teknologier finder Rådet det nødvendigt løbende at overvåge og vurdere forholdet mellem den teknologiske udvikling og GDPR på EU-plan.

15) Rådet understreger, at GDPR blev udarbejdet til at være teknologisk neutral, og at dens bestemmelser allerede er tilpasset disse nye udfordringer. Rådet finder det væsentligt at huske på, at GDPR og mere generelt EU's retlige rammer for beskyttelse af personoplysninger er en forudsætning for udviklingen af fremtidige digitale politikinitiativer. I lyset af ovenstående anser Rådet det imidlertid for nødvendigt så hurtigt som muligt at præcisere, hvordan GDPR finder anvendelse på ovennævnte nye teknologier.

3. Internationale overførsler

16) I sin meddelelse bemærker Kommissionen den positive tendens, hvor der er ved at blive udarbejdet databeskyttelsesregler på globalt plan. Der er et stadig større antal parter i Europarådets konvention 108, som er blevet revideret for nylig. På samme tid indfører lande i hele verden ny databeskyttelseslovgivning eller moderniserer deres reguleringsrammer for databeskyttelse.

17) Rådet mener, at afgørelser om tilstrækkeligheden er et vigtigt redskab for dataansvarlige, når de skal overføre personoplysninger sikkert til tredjelande og internationale organisationer. I den forbindelse finder Rådet det også afgørende, at afgørelser om tilstrækkeligheden baseres på overholdelse af alle de kriterier, der er fastsat for sådanne afgørelser, herunder for videreoverførsel. Afgørelser om tilstrækkeligheden skal i henhold til EU-rettens krav også løbende overvåges og gennemgå periodisk revision, hvilket er vigtigt for at garantere en effektiv beskyttelse af den registreredes rettigheder. Rådet støtter hensigten i Kommissionens meddelelse om yderligere at intensivere sin dialog om tilstrækkelighed med relevante nøglepartnere. Rådet opfordrer til, at Kommissionen, når den vedtager nye afgørelser om tilstrækkeligheden, undersøger muligheden for specifikt at behandle overførsler til og mellem offentlige myndigheder. Rådet bifalder også Kommissionens plan om i 2020 at aflægge rapport om revisionen af de 11 afgørelser om tilstrækkeligheden, der er vedtaget i henhold til direktiv 95/46/EF.

18) Rådet bemærker, at kun 13 afgørelser om tilstrækkeligheden er trådt i kraft på nuværende tidspunkt, herunder USA's værn om privatlivets fred. Den dataansvarlige er derfor nødsaget til at anvende andre værktøjer fra kapitel V i GDPR i mange situationer, når der overføres personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer. Rådet er derfor enig i, at det også er vigtigt at overveje at anvende andre værktøjer til internationale overførsler i henhold til kapitel V i GDPR, som muligvis nogle gange også bedre tilgodeser behovene hos de enkelte dataansvarlige og databehandlere i en specifik sektor. Rådet understreger fordelene ved disse værktøjer, hvilket omfatter retligt bindende instrumenter, der kan håndhæves, mellem offentlige myndigheder eller organer, bindende virksomhedsregler, standardbestemmelser om databeskyttelse vedtaget af Kommissionen eller af en tilsynsmyndighed og godkendt af Kommissionen samt godkendte adfærdskodekser eller certificeringsmekanismer sammen med bindende tilsagn fra den dataansvarlige eller databehandleren i tredjelandet.

19) Rådet bemærker endvidere, at standardkontraktbestemmelserne for dataoverførsler til tredjelande, der er udarbejdet i henhold til direktiv 95/46/EF, ikke er blevet ajourført i lyset af udviklingen, siden de oprindeligt blev vedtaget, herunder ikrafttrædelsen af GDPR. Kommissionen opfordres til at gennemgå og revidere dem i den nære fremtid for at tage hensyn til de dataansvarliges og databehandlernes behov.

20) Medlemsstaterne har bemærket, at anvendelsen af nogle af førnævnte værktøjer vil have gavn af yderligere præcisering og vejledning. Nogle medlemsstater har for eksempel påpeget, at en dataansvarlig i mangel på en afgørelse om tilstrækkeligheden kan finde det vanskeligt at afgøre, hvad der kan betragtes som fornødne garantier for databeskyttelse, som omhandlet i artikel 46 i GDPR. Rådet så gerne præcisering og vejledning, især fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd. Rådet noterer sig den vejledning, som Det Europæiske Databeskyttelsesråd allerede har udsendt om bindende virksomhedsregler. Det vil desuden være nødvendigt at præcisere de minimumsstandarder for overførsler, der er omfattet af fornødne garantier mellem offentlige myndigheder. Dette er vigtigt, eftersom medlemsstaternes offentlige myndigheder hele tiden samarbejder og udveksler personoplysninger med tredjelandes myndigheder, hvis retlige rammer er anderledes end EU's.

4. Samarbejds- og sammenhængsmekanismer

21) Rådet mener, at samarbejds- og sammenhængsmekanismerne er nøgleinstrumenter for at sikre et højt og konsekvent niveau for beskyttelse af personoplysninger i hele EU. Det forventes, at anvendelsen af disse mekanismer vil udmunde i en række fælles afgørelser og vejledningsdokumenter på europæisk plan i nær fremtid og dermed bidrage til en mere klar forståelse og sammenhængende anvendelse af GDPR og mindske uoverensstemmelser i anvendelsen.

22) Selv om samarbejds- og sammenhængsmekanismerne betragtes som nøgleelementer i den nye reguleringsramme, og det kræves, at tilsynsmyndighederne samarbejder, har medlemsstaterne imidlertid nævnt, at deres tilsynsmyndigheder har mødt en række udfordringer i forbindelse med anvendelsen af dem. Visse medlemsstater har desuden gjort opmærksom på de nye mekanismers administrative byrde og følger for de menneskelige ressourcer, navnlig følgerne af fristerne i artikel 60 i GDPR. Nogle medlemsstater har også nævnt udfordringer vedrørende manglen på mere detaljerede bestemmelser i GDPR om gældende procedurer i grænseoverskridende situationer og de forskellige kriterier, navnlig for behandling af klager i henhold til national procesret. Rådet, som anerkender de udfordringer, som tilsynsmyndighederne oplever med hensyn til at overholde fristerne og kravene i national procesret, finder det imidlertid vigtigt for den effektive håndhævelse af GDPR, at betingelserne i artikel 60 opfyldes.

23) Rådet er af den opfattelse, at det på grund af de få erfaringer med anvendelsen stadig er for tidligt at vurdere, om samarbejds- og sammenhængsmekanismerne fungerer. Rådet opfordrer derfor Kommissionen til at høre tilsynsmyndighederne og Det Europæiske Databeskyttelsesråd i forbindelse med denne revision. Rådet opfordrer også Det Europæiske Databeskyttelsesråd til at se på spørgsmålet om at finde effektive arbejdsmetoder i grænseoverskridende sager.

5. Margen for nationale lovgivere

24) GDPR finder direkte anvendelse i alle medlemsstaterne. Som påpeget af Kommissionen i dens meddelelse er et af hovedformålene med GDPR at fjerne et fragmenteret landskab med 28 forskellige nationale love, som fandtes under direktiv 95/46/EF, og skabe retssikkerhed for borgerne og virksomhederne i hele EU. Rådet mener, at GDPR i stor udstrækning har bidraget til dette mål.

25) GDPR efterlader dog en margen for en national lovgiver til at opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af visse regler i GDPR. Denne margen indgår i flere artikler i GDPR. Kommissionen angav i sin meddelelse, at den vil lægge særlig vægt på de nationale foranstaltninger, der vedrører brugen af denne margen til specificering. Ifølge Kommissionen bør den nationale lovgivning ikke indføre krav, der går videre end GDPR, når der ikke er tale om en præcisering, f.eks. yderligere betingelser for behandling. Rådet minder om, at en passende margen for nationale lovgivere blev anset for nødvendig i mange henseender, da der blev forhandlet om GDPR. For eksempel kan medlemsstaterne i henhold til artikel 6, stk. 2 og 3, opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af visse retsgrundlag med henblik på behandling af personoplysninger. En vis fragmentering som følge af denne margen var derfor forventet og er berettiget. Det samme gælder f.eks. for artikel 85 og 86.

26) En række medlemsstater har imidlertid påpeget, at den nationale margen muligvis har haft utilsigtede konsekvenser, da den til en vis grad har bidraget til et mere fragmenteret juridisk landskab end oprindeligt forudset. For eksempel indeholder artikel 8 i GDPR en margen for de nationale lovgivere, som vedrører et barns samtykke i forbindelse med informationssamfundstjenester i alderen mellem 13 til 16 år. Som resultat har medlemsstaterne indført forskellige aldersgrænser.

27) Selv om de fleste medlemsstater ikke har nævnt de forskellige aldersgrænser som et problem, fandt et par medlemsstater det problematisk, og foreslog en ensartet aldersgrænse. Rådet noterer sig, at denne fragmentering med hensyn til de forskellige aldersgrænser var forudset, da beslutningen om at tillade fleksibilitet med hensyn til aldersgrænsen blev truffet ved afslutningen af forhandlingerne om GDPR. Muligheden for at vælge forskellige aldersgrænser som fastsat i artikel 8 har imidlertid skabt retsusikkerhed vedrørende gældende ret blandt medlemsstaterne i situationer, hvor to medlemsstaters nationale lovgivning finder anvendelse på en enkelt behandlingsaktivitet.

28) Rådet noterer sig imidlertid, at GDPR og de nationale regler, der supplerer den, kun er blevet anvendt i kort tid. Den sektorspecifikke lovgivning er stadig ved at blive revideret i mange medlemsstater. Det kan derfor være for tidligt at drage endelige konklusioner om den samlede juridiske fragmentering i EU. Det ville være nyttigt at få en bedre forståelse af, hvordan spørgsmålet om overlappende territoriale anvendelsesområder for nationale love til gennemførelse af GDPR har påvirket dataansvarlige og databehandlere, og hvordan de håndterer sådanne situationer.

29) Rådet understreger også behovet for at forhindre fragmentering af EU's juridiske landskab med hensyn til beskyttelse af personoplysninger. EU's direktiver og forordninger, der indeholder bestemmelser om behandling af personoplysninger, bør være i overensstemmelse med GDPR eller, hvis det er relevant, direktiv 2016/680/EU⁴ eller forordning (EU) nr. 2018/1725⁵. Retten til databeskyttelse bør også på passende vis tages i betragtning, når der udarbejdes politikker, der påvirker behandlingen af personoplysninger.

6. Nye forpligtelser for den private sektor

30) GDPR har til en vis grad lempet den administrative byrde for dataansvarlige, men har også skabt visse nye forpligtelser. Den øgede arbejdsbyrde, som dette har medført, har især berørt små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Selv om situationen ifølge meddelelsen varierer mellem medlemsstaterne, har SMV'erne været nogle af de interessenter, der har rejst flest spørgsmål om anvendelsen af GDPR. Tilsvarende har nogle få medlemsstater påpeget, at også nogle velgørende eller frivillige organisationer har haft udfordringer med hensyn til dokumentationskravene.

---

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF.

31) Ifølge oplysninger fra nogle medlemsstater er SMV'erne f.eks. utilfredse med den begrænsede undtagelse fra forpligtelsen til at føre fortegnelser over behandlingsaktiviteter. Artikel 30, stk. 5, i GDPR fritager foretagender eller organisationer, der beskæftiger under 250 personer, fra kravet om at føre fortegnelser over behandlingsaktiviteter, dog på grundlag af en række strenge og kun sjældent anvendte betingelser. Selv om det anerkendes, at den risikobaserede tilgang i GDPR var lovgiverens valg, mener Rådet, at det er vigtigt at forsøge at vurdere, hvordan den tilsigtede balance mellem den risikobaserede tilgang på den ene side og behovet for at tage hensyn til SMV'ernes særlige behov (betragtning 13) på den anden side fungerer i praksis.

32) Et andet eksempel på nye forpligtelser er forpligtelsen til at anmelde brud på persondatasikkerheden til tilsynsmyndighederne og dokumentere sådanne brud (artikel 33 i GDPR). Ifølge oplysninger fra medlemsstaterne er der hidtil foretaget et meget stort antal anmeldelser på EU-plan i henhold til artikel 33. Det ser således ud til, at denne forpligtelse har givet både de dataansvarlige og tilsynsmyndighederne ekstra arbejde.

33) Selv om medlemsstaterne og deres tilsynsmyndigheder i henhold til betragtning 13 opfordres til at tage hensyn til mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders særlige behov i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, er Rådet enig i, at SMV'erne kan have nytte af yderligere vejledning og støtte fra nationale tilsynsmyndigheder eller Det Europæiske Databeskyttelsesråd. Nogle medlemsstaters tilsynsmyndigheder har allerede udviklet målrettede retningslinjer og værktøjer til SMV'er, så myndighederne kan tage højde for deres spørgsmål og behov. Rådet understreger disse myndigheders og Det Europæiske Databeskyttelsesråds rolle med hensyn til at rådgive SMV'er og velgørenhedsorganisationer eller frivillige organisationer og opfordrer dem til at være mere aktive i denne henseende. Tilsynsmyndighederne kan også udvikle praktiske værktøjer, så det bliver lettere for SMV'erne at overholde GDPR, såsom en harmoniseret formular for dataansvarlige og databehandlere til at underrette tilsynsmyndighederne om et brud på persondatasikkerheden eller en forenklet fortegnelse over behandling.

7. Repræsentanter for dataansvarlige og databehandlere, der ikke er etableret i Unionen

34) Medlemsstaterne har gjort opmærksom på risikoen for, at dataansvarlige eller databehandlere, der ikke er etableret i Unionen, ikke overholder deres forpligtelser i henhold til GDPR. En af disse forpligtelser er kravet i artikel 27 om, at dataansvarlige eller databehandlere udpeger en repræsentant i Unionen. Det er usikkert, i hvilket omfang dataansvarlige etableret i tredjelande har opfyldt denne forpligtelse, men ifølge oplysninger fra medlemsstaterne er der tilfælde, hvor der ikke er udpeget nogen repræsentant. Det vil være nyttigt at have oplysninger om, i hvilket omfang dataansvarlige eller databehandlere, der ikke er etableret i Unionen, har udpeget en repræsentant som krævet i artikel 27, og hvilke foranstaltninger tilsynsmyndighederne træffer for at sikre overholdelsen af denne forpligtelse.

35) I henhold til artikel 30, stk. 2, registrerer databehandlerens repræsentant endvidere alle kategorier af behandlingsaktiviteter, der foretages på vegne af en dataansvarlig, og som efter anmodning stilles til rådighed for tilsynsmyndigheden. Det er ikke helt klart, hvad tilsynsmyndigheden kan gøre i de situationer, hvor repræsentanten ikke overholder sin forpligtelse. Et andet aspekt, der kan kræve yderligere overvejelser, er omfanget af den dataansvarliges eller databehandlerens ansvar for en repræsentants manglende overholdelse af reglerne. De nyeste retningslinjer fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd i denne henseende hilses derfor velkommen.

8. Konklusioner

36) Rådet opfordrer Kommissionen til i sin kommende rapport at anlægge et bredt syn, der går videre end kapitel V og VII, og som udtrykkeligt nævnes i artikel 97 i GDPR. I betragtning af betydningen og virkningen af GDPR er der stærke argumenter for en bredere gennemgang og debat om emnet, som nøje tager hensyn til bidrag fra Rådet, Europa-Parlamentet og andre relevante interessenter såsom tilsynsmyndighederne.

37) Dette dokument skitserer de spørgsmål vedrørende anvendelsen og fortolkningen af GDPR, der hidtil har skabt flest bekymringer i medlemsstaterne. Bekymringerne omfatter navnlig: 1) udfordringen med at afgøre eller anvende passende sikkerhedsforanstaltninger i mangel af en afgørelse 2) tilsynsmyndighedernes ekstra arbejde på grund af de samarbejds- og sammenhængsmekanismer, der er fastlagt i kapitel VII i GDPR, samt de ressourcemæssige følger af disse mekanismer 3) den uforudsete fragmentering af lovgivningen 4) de nye forpligtelser for dataansvarlige og databehandlere i den private sektor, som blev indført med visse bestemmelser i GDPR og 5) de skridt, som tilsynsmyndighederne skal tage for effektivt at tackle situationer, hvor dataansvarlige etableret i tredjelande ikke udpeger en repræsentant i Unionen.

38) Der er dog også en række spørgsmål vedrørende andre bestemmelser i GDPR, som er blevet rejst af enkelte medlemsstater. Rådet anerkender, at antallet af spørgsmål hovedsagelig skyldes den kendsgerning, at GDPR kun er blevet anvendt i kort tid, men mener, at disse spørgsmål skal løses på den ene eller anden måde. Rådet er enig i, at mange af de spørgsmål, som medlemsstaterne har rejst, er fortolkningsspørgsmål, der f.eks. kan løses gennem yderligere vejledning, selv om nogle vejledninger allerede er tilgængelige. Rådet anerkender Det Europæiske Databeskyttelsesråds og de nationale tilsynsmyndigheders rolle i tilvejebringelsen af vejledning. Opmærksomheden bør navnlig rettes mod:

- anvendelsen af GDPR inden for nye teknologier samt spørgsmål vedrørende big tech-virksomheder
- praktiske værktøjer for SMV'er og velgørende eller frivillige organisationer, såsom en harmoniseret formular for dataansvarlige og databehandlere til at underrette tilsynsmyndighederne om et brud på persondatasikkerheden eller en forenklet fortegnelse over behandling samt andre passende værktøjer for SMV'er til at anvende GDPR alt efter deres specifikke behov
- tilsynsmyndigheders effektive arbejdsordninger i grænseoverskridende sager og
- spørgsmål, der vedrører de situationer, hvor en repræsentant for en dataansvarlig eller en databehandler, der er etableret uden for EU, ikke overholder sine forpligtelser.

39) Desuden fortjener mange af disse spørgsmål og emner, navnlig dem, der vedrører de nationale lovgiveres kompetenceområder, og udfordringerne i forbindelse med nye teknologier, yderligere drøftelser og udveksling af erfaringer mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Hvor sådanne drøftelser bør foregå, må undersøges, men bør ikke overlappe Det Europæiske Databeskyttelsesråds arbejde.

40) For så vidt angår kapitel V opfordrer Rådet Kommissionen til ikke blot at revidere de eksisterende afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, men også til at undersøge mulighederne for at vedtage nye afgørelser om tilstrækkeligheden i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i EU-retten, og specifikt at behandle overførsler til og mellem offentlige myndigheder i forbindelse med vedtagelsen af sådanne afgørelser. Samtidig er Rådet enig i, at det er lige så vigtigt at gøre noget ved anvendelsen af de øvrige redskaber, der er til rådighed under kapitel V, for at give de dataansvarlige mere klarhed om, hvornår de fornødne sikkerhedsgarantier kan anses for at foreligge i mangel af en afgørelse om tilstrækkeligheden.

41) Med hensyn til kapitel VII noterer Rådet sig, at der er givet udtryk for visse betænkeligheder som beskrevet i det foregående. Rådet mener, at samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne bør styrkes yderligere. I den forbindelse bør relevansen af de nationale tilsynsmyndigheders og Det Europæiske Databeskyttelsesråds ressourcer behandles i Kommissionens kommende rapport. Rådet finder, at de proceduremæssige udfordringer i forbindelse med anvendelsen af kapitel VII også bør behandles. Rådet opfordrer Kommissionen til at høre tilsynsmyndighederne og Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

42) Rådet noterer sig risikoen for en fragmentering af lovgivningen i forbindelse med den margen, som medlemsstaterne har for at opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i GDPR. Selv om denne margen har været tilsigtet med henblik på at præcisere visse bestemmelser i GDPR, og en vis fragmentering derfor er berettiget, mener Rådet, at udviklingen på dette område bør følges nøje. Desuden mener Rådet, at det er nødvendigt fuldt ud at tage hensyn til databeskyttelsesaspekter og GDPR inden for de relevante områder af EU's politik og lovgivning.

43) Efter Rådets opfattelse er det vigtigt at fremme den europæiske model, der er indført ved GDPR, og garantere retssikkerhed for alle interessenter i de kommende år. Kommissionen bør derfor i sin rapport behandle de spørgsmål, der vedrører ovennævnte emner og foreslå passende midler til at løse dem. Med henblik på at udarbejde efterfølgende rapporter i henhold til artikel 97 bør Kommissionen fortsætte med at overvåge og analysere erfaringerne med anvendelsen af GDPR, navnlig med hensyn til de spørgsmål, der er beskrevet i dette dokument. Rådet understreger endvidere betydningen af hurtigst muligt at undersøge og præcisere, hvordan GDPR er anvendt i forbindelse med og kan håndtere de udfordringer, som nye teknologier skaber.
